

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 243386 • תאריך: 136 • מען מברקי: מורפס ב"רפופ החדש" בע"מ, תל אביב, רחוב בר אביגדור • הפצה: "גד" בע"מ • גדופות: "צניקוגרפיה כספי בע"מ" • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

קיא ירי

אחד מחברי מערכת העולם הזה נעלם. בימים האחרונים מבלי כל חברי המערכת את שעות הפנאי שלהם בחיפוש אחריו, כיוון שגינור היה ללא ספק חבר המערכת האהוב ביותר, לא רק עלינו, חבריו לעבודה, אלא גם על כל אלה שנפגשו עם חוליות הכיסוי של העולם הזה בחודשים האחרונים. גינור הוא שמו של כלב גזעי מסוג סטר אירי, שזכה מפניו לכינוי זה בגלל הצבע החום-גינורי שלו.

גינור הובא למערכת לפני מיספר חודשים על-ידי אחד הכתבים, ומייד הפך לבן-בית. הוא היה נלווה לכתבות, הצליח לבקר עם חוליות הכיסוי של העולם הזה בכל רחבי הארץ, מהחרמון ועד שארם אלישיך, והפך להיות סימן-ההיכר של צוות העיתון. בישיבות המערכת, היה תופס מקום קבוע מתחת לשולחן הישיבה, והוא היה חבר המערכת היחיד, שלא נעדר כימעט מאף ישיבה.

בשבע שבועות עסקנו בכיסוי מעשה התנחלות בסבסטיה. משך למעלה מ-3 שלושה ימים, כיסו צוותים מתחלפים של העיתון את אירועי סבסטיה, כשהכתבים העיפים מוחלפים כל חצי יממה בצוות רענן. אולם גינור היה משך כל הזמן בשטח, כשהוא זוכה למוון, ליטוי מים ורעים-למישחק הן מקרב החיילים והן מקרב המתנחלים.

גינור אף גילה סקופ בעת היותו ב"סבסטיה. היה זה כשהרמטכ"ל רבי-אלוף מרדכי ("מוטה") גור, הגיע בשעה שלוש לפנות בקר, בליל פינוי המתנחלים, כדי לנסות ולשכנע את המתנחלים, בפעם המיידועיכמה, לעזוב את השטח מרצו נם. על השביל, בדרך למחנה המתנחלים, נעצרה לפתע מכוניתו של הרמטכ"ל ב"חריקת בלמים.

מוטה קפץ מהמכונית ומיהר לעבר גינור, שעמד ליד אחד הכתבים. האהבה שהתפתחה בין מוטה, הידוע כחובב כל-בים, לבין גינור, אשר הבחין כנראה כי לפניו עומד אביה של עזית, הכלבה הצניחנית, הפכה לשיחת-הלילה במחנה. מר-טה סיפר לגינור, בין חיבוק לליטוף, כי היה לו פעם כלב בדיוק כמוהו, מסוג סטר אירי. כך, בהיסח הדעת, זכה גינור גר לסקופ שלו: מי היתה העזית ה"מקורית, עליה כתב הרמטכ"ל את סיפורי הילדים המפורסמים שלו.

למחרת היום, בעת ראיון שנערך עם ראשי-עריית תל-אביב, שלמה ("צ'יצ'י") להט, (הראיון מופיע בגיליון זה). לא נטל גינור חלק בפגישה. גינור, שהיה עיף משלושה ימים של חוסר שינה בסבסטיה, ביקר להישאר לישון במכונית, שחנתה ליד בית-העירייה בכיכר-מלכיים-ישראל בתל-אביב. אחרי שעתים וחצי של ראיון עם צ'יצ'י, הסתבר כי גינור נעלם מתוך המכונית.

אם במקרה הבחנת בכלב מסוג סטר אירי, צעיר, יפהפה, רזה ובעל שיער ארוך ומבריק, או אם שמת לב כי אחד משכניך זכה פתאום בכלב כזה, אנו טלפן למערכת והודע לנו. אחרת קיימת סכנה שכאשר תקרא את העולם הזה, תבחין גם אתה, עד כמה השפיע עלינו היעלמו.

חברי-מערכת גינור בסבסטיה

משה דיין מסוגל להפיל את הממשלה הנוכחית, אלא גם להם הזכות הכוח ל-עשות זאת, כשהמדובר בעצם קיומנו וע-יתדנו בארץ הזאת.

גיל רגני, גבעתיים
למה שיחררו את פנינה ?

"העולם הזה" 1924, "מין שיח" רור שכוה", על הסיבות וצורת שיחרורה של הדוגמנית פנינה רוי זנבלום מצה"ל.

קראתי בגיחוך מהול ברוגז כיצד הצ-ליחה הנערה הקטנה והפשוטה מבלבס, שהמול האיר לה פניו והביאה לצמרת שדה הדוגמנות בארץ — לטובב את כל צה"ל סביב רצונותיה ותפנוקיה, עד ש-זכתה בשיחרור המיחול מהצבא לאחר שיבעה חודשי שירות בלבד!

כיכד יתכן שהיילת התנה לצבא ת-אים: "אם לא היו מקבלים אותי לפני הצבא ללהקה צבאית, לא הייתי מתגייסת בכלל" לא תחליט במקום האחרים מה היא מסוגלת לבצע ומה לא: "פקידה סתם אני לא יכולה להיות... אני באה ממיקצוע ומרקע שלא מאפשר לי להיות פקידה" לדעתי זוהי שערורייה! אילו היה הדבר תלוי בי, הייתי מרתק את ה-מתפנקת הזו במשך כל תקופת שירותה לאיזה-שהוא מיטבח או שולחן-כתיבה, וב-מיקרה הגרוע שולח אותה לכלא צבאי.

דני גספר, תל-אביב

...אם אתם רוצים שנאמין לדבריה של פנינה רוזנבלום כי השתחררה מצה"ל עם פרופיל 97 ולא עם הפרופיל הידוע ל-שימצה, אז מדוע אין אתם מפרסמים את (המשך בעמוד 8)

קשקשת
הפעל את דמיוןך ונסה למצוא כו-רת מתאימה לציור שלמטה. שתס-ביר מה אתה רואה בו. הצעות לכר-תרות יש לשלוח לפי הכתובת: ת.ד. 136, תל-אביב, עבור "קשקשת". ההג-רות הקולעות ביותר תפורסמנה.

קשקשת 1925

- טביעת האצבע של מנהל בנק א"י-בריטניה, יהושע בן-ציון, אחרי מעצרו ע"י המישטרה.
- אבי בהו, ירושלים
- חרוז לבן של משורר מתחיל.
- ה"תל-אביב
- זה מה שנשאר מזר עלי-הדפנה של משה דיין.
- דן בן-ארי, נווה-מונטסון
- גיליטיניה אחרי שהראש נערף.
- הלל גזית, ראשון-לציון
- פינחס ספיר — מבט מלמעלה.
- זאב בוצר, תל-אביב
- כיכר-דינגוף — שבת אחת את-רי שהמפד"ל עלתה לשילטון.
- גר גיסיס, רמת-גן

של תנועה פוליטית לחזור לצה"ל בתנאי שיפרוש מהפעילות הפוליטית, מתערב צה"ל בחיים הפוליטיים במדינה. זהו ניסיון ברור מצד שילטונות הצבא להחליש את מיפלגת האופוזיציה הגדולה במדינה, רי לשלול ממנה את אחד ממנהיגיה הראשיים ומשך-הקולות הראשי שלה.

מרוב דיבורים על פוליטיזציה של הר-צבא החלו למעשה לחייל את כל החיים הפוליטיים שלנו. זה התחיל בהקמת "מ-שלת קולונלים", שרק אינם לובשים מדים עם מדליות, וזה נמשך דרך הניסיון לגייס שוב את אריק שרון לצה"ל.

אריה הרשקוביץ, תל-אביב

...נמנתי תמיד עם מעריציו של אריק שרון. אך תמיכתו בהתנחלויות הבלתי-חוקיות בשומרון, ובעיקר קריאתו לחיילים שלא למלא אחרי פקודות "בלתי חוקיות", הביאה אותי למסקנה שאריק עלול לסכן את הדמוקרטיה במדינה.

מייכאל פלר, חיפה

ההתנחזי — גם בירדן!

טעות עשו כל תומכי היישות הפלטי-נית, בהתנגדות שגילו למעשה ההתנחלות בסבסטיה. מנקודת-מבטם, זהו מעשה חיו-בי ביותר, והיה עליהם להודותה עימו ואף לסייע לו בכל מאודם. שכן, רק בדרך זו יש סיכוי כלשהו להקמת מדינה פלס-טינית בגדה המערבית ואף מערבה מזה. התוכנית היא פשוטה מאוד: תחילה יקר-מו התנחלויות בכל רחבי הגדה המער-בית. אחר-כך לא ישארו יותר שטחים להתנחלות, ואז יחלו ההתנחלויות ממזרח לירדן. כשכל שטחי ארץ-ישראל המזרחית ייושבו גם הם, נתחיל להתנחל במידבר ערב מירחנה. מאין יבואו המתנחלים? מ-אוחו מקום שהם באו לסבסטיה, מיישובים הנמצאים מערבה לגדה המערבית. כאשר תתרוקן ארץ-ישראל המערבית מכל יהודי-דים, שייצאו להתנחל ב"שטחי האבות" ממזרח לירדן, אפשר יהיה סוף-סוף להח-זיר את הפלסטינים ולהקים להם מדינה עצמאית ממערב לירדן.

מייכאל אשר, בתי-ים

אובדן ההיגיון
...הסיכוי היחיד להשפיע נגד המשך הר-התנחלות הפצצות האוויר על לבנון טמון, לדעתי, ביצירת קשרים עם הסינאט ה-אמריקאי ועם העיתונאים החשובים באר-צות-הברית. ברור שבגלל תלותנו המוח-לטת באמריקה, נעשות פעולות אלה תוך אי-התנגדות אמריקאית להם. משום כך, רק הפעלת דעת-הקהל בארצות-הברית, נגד הסכמת ממשלתו למעשים אלה, עשויה להיות יעילה. מייאש אותי לגמרי אובדן ההיגיון בממשלה ובציבור, בכל הנוגע ליחסי ערב-ישראל. אחת הדוגמאות הבול-טות ביותר לכך היא הריסת קונייטרה לפני מסירתה חזרה לידי הסורים. שרק שפכה שמן על מדורת איבת-המוות נגדנו. חנה לוין, תל-אביב

מי התאכזב ?
הנדון: חזרה לחרטום ("העולם הזה" 1925).

מי שהאמין בכנות שממשלת רבין תחור-לל מהפכות במדיניות ישראל כלפי הר-ערבים, אינו אלא תמים ללא-תקנה. סוף-סוף, הממשלה שהקים המערך על חור-בות ממשלת המחדלים של גולדה, לא קמה אלא על בסיס מצע 14 הסעיפים המפורסמים, אשר איתם הלכה מיפלגת העבודה לבחירות האחרונות. האם אורי אבנרי ושאר המאוכזבים, מצאו בסעיפים אלה אפילו סעיף קטן אחד המדבר על הכרה ביישות פלסטינית או הקמת מדי-נה פלסטינית? נוסף לכך, ידוע היה מ-ראש מפי הפרטנר החדש-ישן של מיפלגת העבודה, שולמית אלונג, שבענייני חוץ וביטחון היא תתמודד בקו של מיפלגת גול-דה-דיין-אבן, והיא אכן מקיימת את הר-טחתה המפורשת. כך שמהצד הזה לא היה כל מקום לאכזבות מפתיעות. מה שמר-גיו, אם כי לא מפתיע במיוחד, הוא הת-נהגותן של מפ"ם והל"ע.

אם מפ"ם והל"ע, יחד עם ליובה אליאב ותבריו במערך, מוכנים באמת להיאבק ל-מען עקרונותיהם, ואם הם רואים את הפ-רת ישראל כנוכחית הלאומיות של הכל-טינים לא סתם כסיסמא, אלא כעיקרון וכתשובת-מפתח לפתרון בעיות השלום, עליהם להוכיח למנהיגי העבודה שלא רק

מכתבים

פוליטיזציה של הצבא. עתה שמנו כי מתנים את החזרתו של האלוף שרון ל-צה"ל, בכך שיוותר על כיסאו כנסת ור-יתנור מהחיים הפוליטיים. פירוש התנאי הזה הוא למעשה מיליטריזציה של החיים הפוליטיים. על-ידי עצם ההצעה למנהיג

מיליטריזציה של הפוליטיקה

כאשר סולק אריק שרון משירות פעיל בצה"ל, הסבירו את המעשה בצורך למנוע